

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΑΡΙΘ. 567. — 8 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1887. ΔΕΛΤΑ 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ: Ἐπὶ τῆς οδοῦ Σταδίου, ἀριθ. 35.

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ
ΕΤΟΣ ΙΒ' — ΑΡΙΘ. 619

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΑΝΕΜΟΜΥΛΟΥ, διήγημα
Κωστή Παλαμᾶ.
Ο ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ ΤΖΙΑΦΙΑ, διήγημα Γεωργίας
Ἑλλιοτ. Μετάφρασις Ἀριστοτέλους Η. Κουρτίδου.
ΚΡΗΤΗ ΚΑΙ ΚΡΗΤΕΣ ὑπὸ Σπυρ. Παγιάνη.
Η ΠΡΟΟΔΟΣ ΤΗΣ ΝΕΑΕ ΕΛΛΑΔΟΣ ὑπὸ V. C.
Marshall προζένου ἐν Πάτραις, μετάφρασις Χρ. Π. Κο-
ρῦλλου ἱατροῦ.
ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΣΥΜΠΕΠΤΚΝΩΜΕΝΟΥ ΓΑΛΛ-
ΚΤΟΣ.
ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΠΡΟΣ ΑΔΕΛΦΟΝ.
ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ.
ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

Παρά τῷ ἐκδότῃ Engelmann ἐν Λειψία ἐδημοσιεύθησαν πρὸ μικροῦ «*Studien zur Vasenkunde*» (Μελέται περὶ ἀγγειογραφίας) τοῦ νεαροῦ ἀρχαιολόγου Paul Arndt, μαθη-
τοῦ τοῦ κρατίστου τῶν ἀρχαιολόγων, τοῦ ἀληθῶς ῥηξικελεύ-
θου Brunn. Ἀκολουθῶν ὅσα ὁ Brunn ἀνέπτυξεν ἐν τοῖς
«*Προβλήμασι τῆς ἱστορίας τῆς ἀγγειογραφίας*» καὶ ἐν τῇ
πραγματεῖᾳ περὶ τῶν ἀνασκαφῶν ἐν τῇ Certosa ἐν Βονω-
νία, προσπαθεῖ ὁ Arndt ἐν τῷ πρώτῳ μέρει τοῦ βιβλίου
διὰ λόγων ἐπιγραφικῶν καὶ διὰ τῶν ἐν γενεῖ τεχνικοῦ χα-
ρακτῆρος τῶν γραφῶν νὰ ἀποδείξῃ, ὅτι ὅλα τὰ ἐν Τυρρηνίᾳ,
Καμπανίᾳ καὶ Σικελίᾳ εὑρεθέντα ἀγγεῖα ἀνήκουσιν, οὐχί
εἰς τὸν 6 ἢ 5, ἀλλὰ εἰς τὸν τρίτον πρὸ Χριστοῦ αἰῶ-
να. Ἐν δευτέρῳ κεφαλαίῳ ὁ δέξινος συγγραφεὺς διαπραγ-
ματεύμενος περὶ τοῦ τόπου, ἐν ᾧ τὰ ῥηθέντα ἀγγεῖα ἐποίη-
θησαν, ἀποκρίσας τὴν μέχρι τοῦδε γενικὴν γνώμην, καθ' ἣν
τὰ ἀγγεῖα ταῦτα εἰρήχθησαν ἐξ Ἀθηνῶν, διασχυρίζεται δὲ,
ὅτι ἐν αὐτῇ τῇ Ἰταλίᾳ, κυρίως ἐν Καμπανίᾳ καὶ Σικελίᾳ
ἐγένοντο, κατὰ μίμησιν δηλαδὴ Ἀττικῶν προτόπων. Ὁφεί-
λομεν δὲ νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι αἱ θεωρίαι, ἃς μετὰ μεγίστης
εὐφύας ὁ Arndt ἀναπτύσσει, εἶναι λίαν πειστικά. Τὸ ἔρ-
γον, τὸ ὁποῖον ἐξετάζει καὶ ποικίλα ἄλλα ζητήματα τῆς
ἀγγειογραφίας, βεβαίως θὰ ἐγείρῃ μέγιστον ἐνδιαφέρον καὶ
ἰδίως παρὰ τοῖς ἐνταῦθα ἀρχαιολόγοις, καθ' ὅσον διε-
πυνᾶ καὶ τὰ ἐν Ἀθήναις εὑρεθέντα ἀγγεῖα. Σπουδαίως
ἀρᾶται τὸ ἔργον νὰ ληφῇ ὑπ' ὄψιν διὰ τὰ ἐσχάτως ἐν τῇ
ἐρῶσιν ἀνασκαφέντα μνημεῖα.
Κ. Κ.

— Ὡς γνωστὸν, ὁ ἐπιφανὴς Γερμανὸς τῆς μεσαιωνικῆς Ρώ-
μης ἱστοριογράφος Φερδινάνδος ὁ Γρηγορόβιος ἀπὸ τριῶν ἡ-
δὴ ἐτῶν ἀχολεῖται περὶ τὴν συγγραφὴν ἱστορίας τῶν Ἀθη-
νῶν κατὰ τοὺς μέσους αἰῶνας. Κατὰ νεωτάτην αὐτοῦ ἐπι-
στολὴν ἡ ἱστορικὴ αὕτη συγγραφή εἶνε ἤδη ἑτοιμὸς ἐν χει-
ρογράφῳ, ἀλλ' ὁ συγγραφεὺς δὲν θὰ προῆθ' εἰς δημοσίευσιν
αὐτῆς, πρὶν παρέλθῃ ἔτος, ὅπως ἐπιφέρει εἰς αὐτὴν συμπλη-
ρώσεις καὶ τελευταῖαν ἀναθεώρησιν.

— Ἐν τῷ φυλλαδίῳ τῆς 5 Νοεμβρίου (ν.) ἡ *Εἰκονογρα-
φημένη Ἐφημερίδα* τῆς Λειψίας δημοσιεύει ἐν μεγάλῳ ἐπιλο-
γραφικῷ ἀποτυπώματι γνωστὴν εἰκόνα τοῦ ἐν Μονάχῳ Ἑλλη-
νος καλλιτέχνου κ. Ν. Γκίζη «*Τὸ ἀποκαλυφθὲν μυστικόν*».

Σχετικὴ καλλιτεχνικὴ σημείωσις τοῦ περιοδικοῦ ἐξαιρεῖ τὴν
ἄξιαν τοῦ χαριστάτου ἔργου τοῦ διαπρεποῦς ζωγράφου, οὗ
ἡ σκηνὴ εἶνε εἰλημμένη ἐκ τοῦ ἐν Ἑλλάδι ἀγροτικοῦ βίου.

— Μετὰ μεγίστης ἐπιτυχίας παρεστάθη ἐσχάτως ἐν τῷ
θεάτρῳ τῆς Κολωνίας ἡ Flora Mirabilis, τὸ περιώνυμον
ἔργον τοῦ Ἑλλήνου μελοποιῦ Σαμάρᾳ. Καθὰ γράφουσιν αἱ
ἰταλικαὶ ἐφημερίδες, τὸ φιλόμουσον κοινὸν τῆς Κολωνίας ἐ-
ξετίμησε κατ' ἄξιαν τὰ θαυμάσια τῆς Flora μελωδήματα,
ἐπανειλημμένως δι' ἐπευφημιῶν ἐκδηλώσαν τὴν συμπάθειάν
του πρὸς τὸν εὐφυᾶ συνθέτην, ὅστις διηύθυνεν αὐτοπροσώ-
πως τὴν ὀρχήστραν, ἐπὶ τούτῳ μεταβάς εἰς Κολωνίαν. Καί
ἡ ἐκτέλεσις δὲ τοῦ μελοδράματος ὑπῆρξε mirabile, ὡς λο-
γοπαικτοῦσαι γράφουσιν αἱ ἐφημερίδες. Ἡ δεσποινὶς Δονάτη
ἔμειψε θαυμασίως τὸ μέρος τῆς Λυδίας, ὁ δὲ σκηNIKὸς διά-
κομτος ἐπροξένηε εἰς τὸν θεατὸν αὐτὸ τοῦτο θαύματος τοσοῦτον
πολυτελῆς καὶ καλλιτεχνικῶς ἐναρμόνιος ἦν. Ἡ πρώτη πα-
ράστασις τῆς Flora ἀπέφερε πῶσον 20,000 φρ., βὰ ἐξακο-
λοβῆθ' ἐν αὐτῇ παριστανομένη ἐπὶ τινὰ ἀκόμη ἡμέρας,
μεθ' ὃ ὁ Σαμάρᾳς θὰ ἀπέλθῃ εἰς Νίκαιαν, ὅπου πρόκειται
νὰ παρασταθῇ τὸ ἔργον του ἐνώπιον τῆς ἐκεῖ κατὰ τὸν
χειμῶνα ποιούσης τὰς διατριβάς τῆς ἀριστοκρατίας τοῦ
γένους καὶ τοῦ πλοῦτου. Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἐν τῷ θεάτρῳ
Dal Verme τοῦ Μιλάνου ἀναβιβάζεται τὸ νέον ἔργον τοῦ
Σαμάρᾳ *Medice*, ὅπερ ἔχει ἰνδικὴν ὑπόθεσιν.

— Ἡράντο τὰ μαθήματα τῆς ἐν Βερολίνῳ ἀριστοτάτου
Σχολῆς τῶν ἀνατολικῶν γλωσσῶν. Ἡ σχολὴ ἀριθμεῖ νῦν
140 μαθητάς, ἐν οἷς πολλοὶ νομικοὶ καὶ ἔμποροι.

— Ἐν Φραιθούργῳ τῆς Ἑλβετίας ἀπεφασίσθη ἡ ἴδρυσις
καθολικοῦ Πανεπιστημίου, τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ ἐκεῖ ἐπι-
σκόπου. Ὑπολογίζουσι τ' ἀπαιτούμενα κεφάλαια εἰς 16 ἑκα-
τομύρια φράγκων. Τούτων τὰ 5 ἑκατομύρια ἐξασφαλίσθη-
σαν ἤδη.

— Ἐγένετο τὴν 23 (ν.) ὁβρίου ἡ ἀποκάλυψις τοῦ μνη-
μείου τοῦ πρό τιων ἐτῶν τελευτήσαντος πρίγκιπος Φρι-
δερίκου Καρόλου, ἀνεψιοῦ τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας,
διαπρέψαντος στρατάρχη κατὰ τὴν γαλλογερμανικὴν πόλε-
μον. Τὸ μνημεῖον ἰδρῦθη ἐθνικῇ δαπάνῃ ἐν τινὶ ὑψώματι
μεταξὺ Βερολίνου καὶ Πότσδαμ.

— Ἐπὶ τῷ ἰωδιλίῳ τῆς βασιλείσης Βικτωρίας ἡ ἐν
Ἀγγλίᾳ γερμανικὴ παροικία θέλει δωρήσει αὐτῇ τὴν εἰκόνα
τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου κατὰ τὴν 90στὴν αὐτοῦ ἐπέ-
τειον ἐν μέσῳ τῶν μελῶν τῆς αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας.
Ταύτης ἀπλοῦν μόνον σχεδίασμα ἐδόθη τῇ Βασιλίσῃ κατὰ
τὴν ἡμέραν τῆς εορτῆς, νῦν δὲ ἡ ὀριστικὴ μεγάλῃ εἰκὼν φι-
λοτεχνεῖται ὑπὸ τοῦ ζωγράφου Βέρνερ, ὅστις ἐπὶ τῷ σκοπῷ
τούτῳ μετέβη εἰς Βάδεν-Βάδεν καὶ ἐπὶ ὥρας παρέμεινε
παρὰ τῷ αὐτοκράτορι, ὅπως εἰκονίσῃ ὡς οἶόν τε πιστῶς
τοῦ γραιοῦ ἀνακτος τὴν μορφήν καὶ τὸ παράστημα.

— Λαμπρὸν ἔργον ἐξεδόθη ἄρτι ἐν Λειψίᾳ. Εἶνε τοῦτο
λεῦκωμα περιέχον δέκα φωτοτυπικὰς εἰκόνας ἐκ πινάκων
τοῦ ζωγράφου Κανδλτ μετὰ ποιημάτων τοῦ Leschivo
ὑπὸ τὸν τίτλον *Μυθολογικαὶ Τοπιογραφίαι*. Αἱ περιε-
χόμεναι εἰκόνας εἶνε αἱ ἑξῆς: Ἰριγένεια, Σαπφώ, Διδώ καὶ
Δινείας, Ἀντιγόνη, Κασσάνδρα, Θέτις καὶ Ἀχιλλεύς, Ἥχῳ
καὶ Νάρκισσος, Ψυχὴ, Ὀρφεὺς καὶ Νύμφαι, Ἡρώ. Τούτων
δύο εἶνε ἤδη γνωσταὶ εἰς τοὺς συνδρομητάς τῆς *Καλλιτε-
χνικῆς Παναγοθήκης*, ἡ Ἰριγένεια καὶ ἡ Ἥχῳ.

— Ἀπεβίωσεν ἐν Παρισίαις ὁ γενικὸς τῆς ἀνωτέρας ἐκ-
παιδεύσεως ἐπιθεωρητῆς Ζεβρό, οὗ εὐφήμως ἀναφέρονται αἱ
μεταφράσεις τοῦ Θουκυδίδου, τῶν κωμωδιῶν τοῦ Ἀριστο-
φάνους κτλ.

— Ἐν Λονδίνῳ τὴν κοινὴν προσοχὴν ἔλκυε δεκαετῆς τις
παῖς Πολωνός. Ὄφμαν καλούμενος, οὗ ἡ κυμβαλιστικὴ δε-
ξιότης ὑπερβαίνει πᾶσαν προσδοκίαν. Πολλοὶ συγχρίνουσιν
αὐτὸν πρὸς τὸν Μότσαρτ, ὅστις ἐν ὁμοίᾳ ἡλικίᾳ ἐπέκυρε μετ'
ἴσης τέχνης τὸ κλειδοκτύμβalon. Εἰς τὰς συναυλίαις τοῦ νεα-
ροῦ Ὄφμαν συρρέουσι πλῆθος ἄπειρον, ὁ μικρὸς δὲ καλλι-
τέχνης εἶνε ἀντικειμένου παντοίων περιπτώσεων καὶ θω-
πεσιῶν. Ὁ πατὴρ τοῦ ἀνήθου κυμβαλιστοῦ συνεβλήθη ἐσχά-
τως μετὰ θεατρονίου τινός ἐν Ἀμερικῇ ὅπως μισθώσῃ αὐτῷ